

«Med få innbyggere og mange tjenester, er det mye fornuft i å samle ressursene...»

NA mener

Pengemangel gir ny organisering

Kommuneledere og politikere er over år delvis tvunget til å kjøre budsjettprosesser med kutt og nedskjæringer. Stadig nye utfordringer og økte kostnader innenfor personal og pensjon motiverer nå Lierne og Røyrvik til å tenke nytt. Mangel på roms like rammer og velfylte kommunekasser gjør sitt til at det høyst sannsynlig blir vedtatt et interkommunalt samarbeid.

Parallelt med prosessen i de to kommunene har regionrådet i Indre Namdal gått inn for å samarbeide innenfor viktige og sentrale områder for tradisjonell kommuneadministrasjon. Lønn og fakturering, skatt, tekniske tjenester og felles kommuneoverlege vil trolig bli framtida for Grong, Snåsa, Høylandet, Lierne, Røyrvik og Namsskogan. I tillegg vil nå Lierne og Røyrvik ta ytterligere skritt i retning av felles lederfunksjoner og bred samhandling på tvers av kommunegrensene.

I det tradisjonelle næringslivet omtales det kommunene nå samsnakker om som sentralisering, effektivisering og kjøp av tjenester. Flere selskap dropper å ha egne tjenester som sentralbord, lønn og regnskap, fakturering og for eksempel it-tjenester. Behovet for å kutte kostnader økte for mange under finanskrisen i fjor. Nå ser det altså ut til at også kommuneadministrasjonene merker knappheten på ressurser.

Lierne og Røyrvik velger å styre utviklinga med egne hender på rattet. Vi tror det er fornuftig. Deresom de ikke hadde startet prosessen om samarbeid på eget initiativ, ville det for eller siden ha tvunget seg fram slike tanker som nå tenkes i Lierne og Røyrvik. Signalene fra regjeringa og Stortinget er tydelig. Det vil neppe bli økte inntekter til kommunene i tilstrekkelig takt med de samme organisasjonenes økte utgifter. På sett og vis dyrker de rødgrønne og flertallet på Stortinget ønsket om færre kommuner i framtida.

Vi har tidligere påpekt at kommunene i Namdalen bør samarbeide. Dette gjelder også regionrådene og vi mener at det ville ha vært riktig å meisle ut kursen for ett felles regionråd i stedet for tre som i dag. De minste kommunene må i tillegg gjøre som det Lierne og Røyrvik nå gjør, samarbeide tett med naboene. Med få innbyggere og mange tjenester er det mye fornuft i å samle ressursene og kutte de samlede kostnadene.

På mange måter bør alle kommunene i vår region se på muligheten for å organisere seg som samkommuner, som en forløper til trinnsvis kommunesammenslåing. For innbyggerne vil det være framtidsrettet.

NA
NAMDALSAVISA

Sjefredaktør og adm. dir. Svein H. Karlsen
Nyhetsredaktør Lars Mørkved

Namdalen
Stiftet 1883

Namdal
Stiftet 1888

Fosnes
Stiftet 1896

Partiell
Stiftet 1917

BRIDGE

Lynkurs med kort

28 10. klassinger i dyp konsentrasjon over korthanda. Ja, nettopp korthanda. Vi er på OBUS i en sloetime på en vanlig torsdag.

OVERHALLA: Nybakt norgesmester i bridge, Per Arne Flått, er strålende fornøyd med å ha fått tilgang på ei gruppe ungdommer i to hele skoledager til ende.

Bridgen sliter med rekrutteringa. De har prøvd å få innpass, blant annet i den videregående skolen, uten å få napp. Nå har de sluppet til på Overhalla barne- og ungdomsskole. Og ikke nok med det, de har fått hele to dager til rådighet.

Det er nok til å ha et lynkurs med elevene. Å bli en virkelig god bridgespiller tar nok lengre tid, men to hele dager er ikke å forakte.

Flått forteller at elevene både skal få en innføring i spillet med teori og øvelse, mens fredag som er kursets siste dag blir avsatt til bridgesturnering.

Ekspert til å hjelpe

Han har mange gode medhjelpere. To er norgesmestere, en er verdensmester og en er juniornorgesmester. Alle har mer enn gjerne stilt opp for den gode sak: Det er viktig for entusiastene at læren om bridge overføres til den yngre generasjonen.

I bridge spiller to og to på lag. Alle får utdelt 13 kort. Det meldes i forhold til hvor mange honnørpenger man har. Det er ess, kong, dame og knekt som gir honnørpenger, til sammen 40 i kortstokken. Man kan velge om man vil spille med eller uten trump i spilledelen. Dette anføres i sluttkontrakten.

Det er mye å holde oversikt over, det legger de ikke skjul på 10. klassingene.

Men det er artig da, at de kommer hit og holder kurs for oss, mener Michelle Angelo.

Om de ikke kan bridge, så har de hørt om spillet, både fra folk på skolen som har gått kurs i vinter, og de har lest om bridge i avisa.

Krever at man tenker

– Hva synes dere, nå som dere har fått en kjapp innføring?

Marit Haugum Mo tenker seg litt om og svarer at kortspillet virker veldig avansert.

– Man må tenke mye. Tenke hele tida. For å få riktig antall stikk må du følge med hele tida. Gjør du et feiltrinn, går det galt, forklarer hun.

Simen Andre Mjones sitter på samme bord. Han er viderekommunen. Simen har nemlig gått på kurs i vinter og lært seg kunsten. Nå hjelper han jentene på bordet sitt.

– Kurset jeg gikk strakte seg over 12 kvelder. Dette er et lynkurs, presiserer han og trøster klassekameratene med at det som kan virke veldig avansert i starten blir lettere – og artigere – etter hvert som man kommer inn i det.

– Er dette noe dere kunne tenke dere å drive med?

Jentene ser på hverandre. Tar det ikke mye tid da? De har så mye annet de skulle ha gjort enn å spille bridge. Andre ting som ville gått foran det å sitte og spille kort på fritida. Men, dersom de hadde hatt tid nok så...

Bare venter på eksamen

– Hva synes dere om å bruke av undervisningstida på å lære bridge?

– Vi gjør ikke så mye disse dagene allikevel. Vi går og venter på å få høre hva vi kommer opp i for slags fag til muntlig eksamen, sier Linda Blengsli.

– Hvordan ble det mottatt da dere fikk vite at dere skulle ha bridgeskurs på skolen?

– Reaksjonene var litt forskjellige. Noen hadde hørt at bridge var så vanskelig, mens andre hadde spilt før og syntes det var artig. Jeg for eksempel, hadde hørt at det var for ferdelig vanskelig og ble negativ, men nå virker de fleste positive. Vi har jo hatt det artig så langt, sier Marit Haugum Mo.

TONE AFTRET 74, 21, 21, 36
tone.aftret@namdalsavisa.no

SE: Linda Blengsli viser gjerne fram kortene sine til fotografen, men ikke til Michelle Angelo (fra venstre), Simen Andre Mjones og Marit Haugum Mo.

FOTO: BJØRN TORE NESS

i Bridge

■ Bridge er et kortspill for fire spillere hvor to og to spiller som par. Det brukes en vanlig kortstokk med 52 kort (uten jokere), hvor alle kort deles ut slik at hver spiller har 13 kort hver. Spillet i sin enkleste form er svært lik kortspillene amerikaner og whist.

■ Spillet består av to faser: En auksjon (meldedelen) og selve spilledelen. Formålet med auksjonen er å bestemme hvem som skal spille kontrakten, hvor mange stikk en skal ta og hva som skal være trump, eventuelt grand (NT = No Trump).

■ Når et spill er ferdig blir det regnet ut en score for spillet, basert på om kontraktens størrelse og om den ble vunnet eller ikke.

■ Det er to hovedvarianter å spille bridge på, som gir ulike poeng til parene: Robberbridge og dublikatbridge.

■ I begge variantene foregår imidlertid både spill og meldinger på samme måten.

(Kilde: Wikipedia.org)

I STEDET FOR SKOLE

For å få riktig antall stikk må du følge med hele tida. Gjør du et feiltrinn, går det galt.

MARIT HAUGUM MO

TEORI: Mest praktisk øvelse, men også noe teori sto på timeplanen da Per Arne Flått inntok OBUS denne uka.

HJELPER: Nybakt Norgesmester Jørn Arild Ringseth (til høyre) hjelper gjerne Anders Asp Fosslund når han står fast i spillet.

FØRSTE GANG: Det er første gang Sigbjørn Gustad spiller bridge. Artig, synes han.